

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

III. Depingit amatæ formam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Nasonis veneres liber odit. nulla Philetæ
 Hic tibi iura dabit, Callimachiq; nepos.
 Materies dispar operis, non Pontica nostros
 Damnabit fatis barbara terra libros.
 Trossulus ista legat calido sub fornice metra;
 Vult nostrum Vesta carmen in æde legi.

ELEGIA II.

Qualem amet.

VSque adeone timet rivales æmulus ardor,
 Vt quid amet, nolit dicere, quidquid amet?
 Vt minotaurum citius capere in labyrintho,
 Mystica quam Veneris noscere sacra queas.
 Sole opus est toto, si fraudem prodere Martis
 Mulciber, inq; suum claudere rete velit.
 Non ea sors nostra est, amor hic illustrior ardet:
 Vtq; Cypris noctem, sic amat ille diem.
 Scire cupis quid amem? qualem nec Iuppiter olim
 Repperit, ambiguum Prothea dum superat.
 Si foret Idæis iterum certamen in agris,
 Et mea certamen vellent obire Dea;
 Non Venus, aut Iuno, non Pallas, nulla dearum
 Aurea Priamide iudice poma ferat.

ELEGIA III.

Depingit amatæ formam.

Longior ancipitem ne mentem torqueat error:
 Hic dabitur viuo picta colore Dea.

M 3

Nec

Nec Venus hanc Paphio superet comitata puello,
 Nec superet grauido nata Minerua Ioue.
 Lesbia non certet docto celebrata Catullo,
 Quæq; tuo legitur, Naso, Corinna libro.
 Pinge venustatem: concedet sponte venustas:
 Seq; meâ victam non neget esse Deâ.
 Aetheriam affluit lucem rex atheris illi:
 Solq; suos radios, luna deditq; suos.
 Tot sunt chrysoliti, quot habet mea sponsa capillos,
 Vsq; adeo in fuluo vertice flamma micat.
 De nemore hoc castâ lignatur falce cupidor:
 Inde suos arcus fabricat, inde faces.
 Sed rapiunt oculi nostram duo sidera mentem:
 Hinc Cynosura mihi panditur, hinc Helice.
 Hisce meus liquidò situs est horoscopus astris:
 Hæc notet Astrologus, qui mea fata notat.
 Inde supercilium lunato flecitur arcu,
 Maestas solium quod velit esse suum.
 Crinis ei niger est, tamen est niger ille decor:
 Cuiq; parem pretio non habet ipsa Charis.
 Non aquila in naso, nec habet sibi simia nidum:
 Naribus emunctis Polypus omnis abest.
 Labra rubore rosas vincunt, candore ligustra;
 Nec tamen aut candent, aut nimis illa rubent.
 Longior haud illi facies exorbitat æquo:
 Aut nimium pleno circuit orbe genas.
 Cetera quid memorem? digitorum textilis ordo
 Vel radios possit vincere, Phœbe, tuos.
 Hic decor est forma: morum decus altius exit;
 Mente suâ neuos nullaq; menda tegit.

Fastus

*Fastus abest oculis, non vlla superbia fronti est;
 Non nimum digitis histrio gestus agit.
 Si quis vult famâ tabulas superare vetustas:
 Ille nouam hanc Helenâ pingat, & hanc Venerē.*

ELEGIA IV.

Nobilitatem Mariæ canit.

DAUUS es, ô quisquis necdum mea vulnera nostis
 Nil opus Oedipode est, Dauus & ista legat.
 Si tamen & titulos, & nomina magna requiras,
 Heroesq; atauos, progeniemq; Deum:
 Et mille ante annos nigras fuligine ceras,
 Obsitaq; & spolijs limina barbaricis;
 Bis tibi septenos numerabimus ordine Reges,
 Imperio Syriam qui domuere suo,
 Atque triumphatos traxere ad fræna tyrannos,
 Et spolia aurato disposuere tholo.
 Nec series minor est vatum, quos præsciis ardor
 Enthæat, arcano pectora plena Deo.
 Non ego Pontificum augustas numerare tiaras,
 Digerere in fastos conor & arma ducum.
 Nulla adeo celsa fruticat propagine vitis,
 Vineaq; exculpto traduce viuit anus,
 Vt sacra stirps Mariæ: Arcadicas qua tempore lunas
 Vincit, & Assyrias nobilitate domos.